

Mogens Fjord Christensen

Måske bliver det bedre imorgen

384 sider

Forlaget Ravnerock

Mogens Fjord Christensen skriver godt. Det er åbenlyst, at han nyder at finde på gode historier, og at han kan formidle dem, så man som læser bliver engageret.

Bogen lægger ud med, at en mand vender tilbage til den ø, hvor han tidligere har boet.

Samfundet har ændret sig; det har han det svært med, hvorfor han i begyndelsen gemmer sig.

Han er ikke helt ok og i øjenhøjde med sine egne, indre værdier. Det bliver imidlertid bedre hen ad vejen, han giver sig til kende og begynder at opsøge gamle bekendtskaber.

Så finder han nogle værdier i sig selv, han ikke sådan lige kendte til. Han bliver rasende over den big-brother-mentalitet, der hersker på øen og i samfundet og beslutter sig med en gruppe andre atøppppp demonstrere mod regimet.

Se, det er en god fortælling, og boehersker man sprog og metaforer som forfatteren her, så virker det.

Vi fanger budskabet, nemlig at oprør og modstand kan være nødvendigt, når ens grænser bliver overtrådt i større eller mindre grad. Her er det samfundet, der bliver fjenden, men for den sags skyld kunne det lige så godt være alt andet.

De uanede kræfter, mennesket har, endda ikke er klar over selv, det bliver en del af fortællingen, og vi bliver således ledsaget af et stykke litteratur, der fortæller, at det er ok at følge de indre behov og indre kræfter, der uventet dukker op langs vejen af livet.

Vi læser om chips, droner, mobiltelefoner og andet, der skaber referencer til et overvågningssamfund, som kommer af et omvæltet samfund.

Indgangen til bogen er barsk. Forfatteren er ikke bleg for at tage thriller-lignende redskaber i brug.

Og når vi så tilmed bliver præsenteret for det hele med nogle dejligt store og læsevenlige bogstaver, så kan man ikke andet end glædes over bogen.

[Vi har anmeldt to af forfatterens andre bøger her.](#)

[og her](#)